

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/260/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815200942
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815200942.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci navrhovateľky I. H. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v S.L. F. K.. C. Č..X zastúpenej JUDr. Attilom Elekom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave na ul. Jovickej č. 2 proti odporcovi E. H. nar. XX.X.XXXX bývajúcim v S.L. F. K.. P.L. Č.. X zastúpeného JUDr. Ladislavom Törökom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave na ul. Šafárikovej č. 8 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom H.: 1.E. nar. XX.X.XXXX, X. AC. nar. XX.XX.XXXX zastúpených kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, na čas po rozvode, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 25.6.2015 č.k. 7P 45/2015-111 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o určení výživného na čas po rozvode.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu. Mal. E. I. I. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude oprávnená a povinná zabezpečovať starostlivosť o deti, zastupovať ich a spravovať ich majetok. Zaviazal odporcu prispievať na výživu mal E.y 90,- Eur mesačne a mal. AC. 90,- Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku vždy do 15 dňa v mesiaci vopred navrhovateľke. Rozhodol, že na čas po rozvode odporca sa bude sťkať s maloletými deťmi neobmedzene. Konanie v ostatnej časti zastavil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku proti výroku o určení výživného podal odvolanie odporca s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a určil výživné pre mal. deti po 50,- Eur mesačne. Vytkol konajúcemu súdu, že nedostatočne zistil skutkový stav a nevysporiadal sa s relevantnými dôkazmi ani s tvrdeniami odporcu. Citoval § 62 Zákona o rodine a poukázal na to, že určené výživné nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam ani majetkovým pomerom, pretože poberá výsluhový dôchodok 404,83 Eur a privyrába si na základe dohody o vykonaní práce ako vodič taxi služby s príjmom cca 100,- Eur. Uhrádza povinné platby spojené s užívaním bytu mesačne 260,- Eur, spláca hypotekárny a spotrebný úver spolu 250,- Eur. Poukázal na to, kým žil s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti podieľali sa spoločne na úhradách platieb spojených s užívaním bytu aj splácaním úverov. V súčasnosti ich uhrádza výlučne sám a po uhradení týchto platieb mu neostanú finančné prostriedky na živobytie.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Poukázal na to, že mal. Martina sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na strednej škole a mal. Adrián plní povinnú školskú dochádzku na základnej škole mimo miesta trvalého bydliska. Odôvodnené potreby maloletých detí súvisia s ich vekom, návštevou školy, každodennými potrebami a záujmovými činnosťami. Otec vzhľadom na svoje

finančné a zárobkové pomery sa môže tiež podieľať na potrebách detí aspoň v takej výške, ako sa na týchto potrebách detí podieľa matka, nakoľko výška ich priemerného mesačného príjmu je takmer rovnaká.

Matka vo vyjadrení navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok. Poukázala na to, že súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania dostatočným spôsobom mal preukázané, že možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporcu ako aj odôvodnené potreby maloletých detí odôvodňujú súdom určené výživné po 90,- Eur na každé dieťa a určené výživné je primerané vzhľadom na skutočný mesačný príjem odporcu, ktorý je vyšší ako bolo z jeho strany uvádzané pred súdom prvého stupňa. Pokiaľ žili v spoločnej domácnosti mala na základe vyjadrenia odporcu presnú informáciu o tom, koľko mu vynáša povolanie taxikára, keďže počas svojho voľna chodieval si takýmto spôsobom privyrábať. S určitosťou vie, že jeho terajší príjem vodiča taxislužby vo výške 100,- Eur mesačne sa nezohoduje s jeho reálnym príjmom. Poukázala na to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výživnom neprihliadol na príjem odporcu obdržaním finančnej hotovosti 4.000,- Eur, ktorá bola odporcovi vyplatená zo strany Andrey Ďuránovej 9.6.2015. To, že v rámci záverečného návrhu právny zástupca uviedol, že tieto finančné prostriedky boli použité na úhradu spoločných pôžičiek považuje za účelové a žiadnym spôsobom nepreukázali tvrdenie, že okrem hypotekárneho úveru na byt nemali žiadnu inú pôžičku, dokonca ani v rámci dokazovania sa k tejto skutočnosti odporca nevyjadril. Preto s poukazom na § 62 ods. 2 Zákona o rodine, ktorého dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ňou navrhované mesačné výživné 150,- Eur pre E. a 120,- Eur pre mal. I. bolo odôvodnené, napriek tomu sa však proti predmetnému výroku rozsudku neodvolala, odporcom uvádzaný dôvod nesúhlasí s výškou výživného, ktorým sú jeho výdavky. Poznomenáva, že on zapríčinil rozpad manželstva neverou a fyzickými útokmi a zo strachu bola nútená po fyzickom útoku opustiť spoločný byt aj s dvoma maloletými deťmi bez akéhokoľvek oblečenia a bez peňazí. Prenajala si sociálny byt bez zariadenia, do ktorého musela deťom zakúpiť aspoň posteľ, aby nespali na zemi a základné vybavenie pre chod domácnosti, pričom sa musela u viacerých osôb zadĺžiť. Preto dôvod odvolania považuje za neopodstatnený.

Výroky rozsudku o rozvode manželstva, zverení maloletej E. a mal. I. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a zastupovaní maloletých detí ako aj úpravy styku a zastavením konania v ostatnej časti neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. zák. ust., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného na čas po rozvode spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ust. Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Pretože súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol o výživnom na čas po rozvode, odvolací súd je toho presvedčený, že takto určené výživné vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady je primerané potencionálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam odporcu a zohľadňuje rozsah odôvodnených potrieb maloletej E. a mal. I., medzi ktoré nepatria len výdavky spojené s návštevou školy, účasťou na rôznych záujmových a športových aktivitách, ale najväčšiu položku tvoria náklady na bývanie, stravu, hygienické potreby, lieky, oblečenie, obuv, ktoré netreba podrobnejšie preukazovať, pretože ich všeobecný rozsah vyplýva pre súd z jeho rozsiahlej rozhodovacej činnosti (§ 121 O.s.p.). Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami odporcu uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a odporca ani v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o určení výživného. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkové okolnosti dôležité pre posúdenie pomerov odporcu, ktoré hodnotil vlastnou úvahou (neznamená ľubovôľu), najmä z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti, ale predovšetkým vo

vzťahu k jeho reálnej situácii a stotožnil sa s úvahou súdu prvého stupňa, že výživné 90,- Eur mesačne pre mal. E. a 90,- Eur mesačne pre mal. Adriána je v súlade s reálnymi príjmovými a majetkovými pomermi odporcu, ako aj navrhovateľky. Zákonnými kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúcim z ustanovení Zákona o rodine citovaných v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa sú odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré však limitujú uspokojovanie odôvodnených potrieb detí. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Z ust. § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine vyplýva, že pri určení výživného je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity. Pokiaľ odporca namieta nedostatočne zistenie skutkového stavu vecí v rozsahu napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa o určení výživného na čas po rozvoде odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania na súde prvého stupňa boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v merite vecí o určenie výživného pre maloletú Martinu a mal. Adriána na čas po rozvoде ako aj tej skutočnosti, že na základe dohody mohol pracovať naďalej aj u posledného zamestnávateľa BFZ Trio Rožňava, avšak na jeho žiadosť s ním ďalšia dohoda uzavretá nebola. Odvolací súd dodáva, že je výlučne vecou konajúceho súdu, či vykoná dôkazy o značené účastníkmi konania za predpokladu, že skutkový stav potrebný na rozhodnutie vo veci spoľahlivo zistí inými dôkaznými prostriedkami (§ 120 ods. 1 O.s.p.). V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti platí vyšetrovacía zásada (§ 120 ods. 2,3 O.s.p.), z ktorej vyplýva, že súd je povinný zisťovať skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci z úradnej povinnosti, a to aj bez návrhu účastníkov konania a podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p. nie je viazaný návrhmi účastníkom, preto odvolacia námietka odporcu o postupe konajúceho súdu a následne o prijatí jeho záverov o výške výživného vo vzťahu k odvolacím námietkam rodičov odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne podstatne a dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záber o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa v preskúmvanej časti o určení výživného na čas po rozvoде spĺňa základné a obsahové náležitosti, najmä zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvostupňového konania v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti presvedčivé a odvolací súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a podľa ods. 2 cit. zák. ust. vo vzťahu k relevantným odvolacím námietkam odporcu doplnil ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.